

1895-3

AFSENDER

Alhed Larsen

MODTAGER

Laura Warberg

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Sprog:

dansk

Dateringsbegrundelse:

Familien Hirschsprung er på besøg i Firenze. Dette fremgår også af andre af Alhed Larsens breve sendt fra Firenze marts 1895.

Generel kommentar:

Det er uvist, hvem Brun er. Moll er en meget let, blød halvt gennemsigtig, fintrådet vare, fremstillet af meget blødtspundet garn. Anvendes til foer og bluser. (Textilbogen, Westermanns Forlag København 1946, s.141)

Afsendersted:

Firenze

Modtagersted:

Erikshaab

Omtalte personer:

Ludvig Brandstrup, billedhugger

Frederik Gad Clement

August Eiebakke

Thorvald Erichsen

Bernhard Hirschsprung

- Kofod

Arnold Emil Krog

Laurits Ring

Alfred Rottbøll

- Rottbøll, Fru

Emma Sørensen

Salomon Sørensen

Giuseppe Verdi

Omtalte steder:

Baboli, Firenze

Arkivplacering:

Kerteminde Egns- og Byhistoriske

Arkiv

Trykt udgave:

Nej

DOKUMENTINDHOLD

Alhed mødes ofte med de danske og norske kunstnere. Hun bagte en kage, som blev en succes. Hun har også været på en dyr restaurant og i teater med Bernhard Hirschsprung.

TRANSSKRIFTION

Kæreste Mor!

Endelig i Gaar kom da dit Brev! Du havde jo lovet at skrive igen Mandag d. 17de, saa jeg ventede det om Torsdagen; først næste Torsdag kom det saa det var en hel Uge, jeg gik og ventede forgæves, jeg blev meget urolig tilsidst. Nu haaber jeg, at det til Gengæld varer meget kort, inden jeg igen hører fra Eder! – Jeg har været meget paa Farten i den sidste Tid, saa jeg har en Del at berette om. – – Jeg slap nok med Ring, nævnede saa vidt jeg husker paa Brevkortet, at vi skulde ud at spise til Aften sammen med ham, inviterede af ham. Det var meget vellykket; han er en brillant éen. Desværre var Lud ikke med, da den gamle Cigar Hirschsprung (Bernhard) var kommen herved og Lud maatte trække om med ham. Efter Aftensmaden gik vi hen hos "Cornelio", en stor Café, hvor der er en Have, der helt er omgivet af Blaaregn i Espalier. De danne et fuldstændig tæt Tag over Hovedet, det ser pragtfuldt ud. Udenfor Døren traf vi paa Clement og to Nordmænd, Eiebakke og Erichsen, (den smukke); vi satte os ved et Bord og bestilte kaffe og Likør. Lidt efter ankom Lud, han havde faaet den gamle hjem i Seng og var nu ude at lede os op, anede ikke, hvor vi var gaaede hen. Nu var vi jo ["gaaet" overstreget] bleven et større Selskab, vi sad og havde det voldsom hyggeligt og gemytligt, det er nogle livlige og ungdommelige Mennesker baade Ring og de tre andre. Rottbøll er jo noget tør ved saadan en Lejlighed, han sidder og tysser saa utaaleligt paa lille Fru Pelle ["Pelle" overstreget], naar hun [udstreget ord] ler højt; men heldigvis rager han sig gerne ind i en lærd Samtale med en eller anden, inden der er gaaet ret lang Tid, og saa kan den lille faa Lov at more sig i Fred. – Dagen efter traf jeg Lud og Hirschsprung oppe paa Samlingerne. H. havde set mig to Gange før, sagde han, éen Gang oppe hos Krog, da jeg var deroppe allerførste Gang at præsentere mig sammen med Lud, og nogle Dage senere da jeg var ude at bese Fabrikken – – Den næste Dag var jeg svært engageret. Først var der bleven tilbudt Fru R. og mig Billetter til en stor Koncert af to engelske Damer; dem kunde vi desværre ikke tage imod, da vi havde bedt fremmede til om Aftenen, Ring og en Dr. Kofod, Halvfætter til Rottbøll. Til denne Lejlighed lavede jeg Katrineblommekage. De kender den ikke her, saa jeg lavede den helt paa egen Haand, den blev vellykket, og gjorde meget Lykke. – Mens jeg gik og

lavede den kom Lud. – Han skulde invitere mig fra Hirschsprung til Aftensmad og Theater bagefter. Det traf jo lidt uheldig sammen med det andet, men da Billetterne var købte, havde jeg jo intet Valg. – Jeg mødte Kl. 7 hos "Mellieu", en meget fin og god "Restorant". Salen, vi sad i, var flot udstyret med Blomster og Planter, Væggene var helt dækkede med grønne Trær, der naade til Loftet. – Vi spiste en fin lille Middag eller lettere Aftensmad: Sardiner Radiser, Smør og Brød – Suppe med engelsk Silleri og andet grønt – Brisler med Champignon – stegt Høne med Salat – Slikasparges – Is (Vanilje og Frugtis) – Brød og fin Ost – Frugt (alt muligt) – Kaffe og Likør. – Vi spiste flittig i to Timer, men der matte ogsaa arbejdes tappert, naar hver skulde naa at spise for næsten 8 fr! Regningen blev paa 23 fr! – Jeg synes rigtig godt om Hirschsprung, han er meget elskværdig og ligefrem. – Saa gik vi i Theatret, hvor vi kom en Time for sent, hvilket ikke gjorde noget, da vi alligevel ikke forstod noget af Handlingen, og Musikken var ikke kønnere, end at vi kunde faa nok paa to Timer. Det var Operaen Fallstaff, Musik af Verdi. Det var noget temmelig Gøjl, men der var smukke Sangstemmer, navnlig to Damer sang ganske dejligt. Det var morsomt at sidde og se paa de smukke og pyntede Italienerinder i Logerne (vi sad paa fine Pladser til 8 fr pr Stk.) Der sad en pragtfuld en i Nærheden af os, for det første var hun meget smuk af Naturen, og for ["for" overstreget] dertil var hun klædt aldeles overdaadigt paa, sort Fløjls Kjle ["Kjle" overstreget] Kjole ganske oversaaet med Diamanter. – De fine Italienerinder ere forfærdelig elegante, de gaa paa Gaden eller rettere køre i deres Ekvipager i de fineste lyse Silkedragter, hvad de har paa til Stads, kan jeg ikke begribe.

Jeg nævnede nok ogsaa Nolles Søster med Navn paa et Brevkort. – En [tilføjet: Morgen] Dag, da Lud og jeg netop var gaaet her ud af Døren for at gaa ind til Byen, kommer der en Droscke kørende, og jeg ser til min Forbavselse Lud sætte op i den med et Spring. Det var saa dem, en stor gemytlig [overstreget ord] svensk Arkitekt ved navn Salomon Sørensen og [indsat: hans] Kone Emma Nolle, der lignede denne sin Broder umaadelig meget. De var kørt herop for at spørge Konsulen om Luds Adresse! Et grinagtigt Sammentræf! Lud og jeg kom saa op i Droschen og vi travede rundt [overstreget ord] sammen hele Dagen, spiste Frokost hos "Mellini", gik i Baboli og paa Museer. Det var flinke unge Folk. - - - Det er desværre et kedeligt Vejr i denne Tid det regner hver eneste Dag. Men heldigvis har jeg et Motiv i Gang i et Drivhus nede i Baboli, saa jeg kan male alligevel. – Jeg har stiftet Bekendtskab med nogle Gartnere dernede, saa jeg har faaet Indpas i nogle Anlæg og Drivhuse, hvor Publikum ellers ikke kommer. – En Dag fik jeg Øje paa et deligt Motiv inde bag en lille

Gitterdør, det var en lille Terrasse, smækfuld af Blaaregn. Jeg spurgte nogle Have mænd, om jeg ikke kunde komme derind og male; "impossibile" det tilhørte Overgiardinieren og var ganske privat. Jeg opgav det imidlertid ikke men holdt Vagt ved Gitterdøren indtil Gartneren selv viste sig. Ham gik jeg paa og Resultatet af en "Samtale" blev, at jeg gjerne maatte komme "venga, venga Signorina e s'accomodi." Kom, kom og gør Dem det behageligt! – Det er en stor og kraftig Mand, venlig og elskværdig paa 40-50 Aar. Han viste mig ind i Anlæget, gav mig en Buket Blaaregn og stolt gik jeg hjem. – Men – næste Dag og næste Dag styrtede Regnen ned og da jeg endelig kom den tredje Dag var Blaaregnen aldeles forpjusket og umalelig. Det var mig en stor Skuffelse. Men saa opdagede jeg nogle [udstreget ord] dejlige Senerarier inde i et Drivhus og dem gik jeg paa. Jeg tror det gaar godt med dem, Gartnerne ere meget tilfredse, saa de maa jo ligne i alt Fald. – Foruden den gamle Gartner er der 4-5 andre, hans to Sønner, to grinagtige Lømler paa 16 -17 Aar, der løber og opvarter mig, vil hente Stole med Rygstød o.s.v. den ene, "Pierre", har faaet stor Interesse for Malerkunsten, har købt sig en Farvelade og gaar nu og maler nogle [ulæselige bogstaver –selige] Billeder, som jeg skal sige ham "Fejlene" ved. Endvidere er der to Gartnerelever, begge mørke generte og altid i stor Travlhed, der styrter som Raketter gennem Drivhuset og skeler hen til mig. Endelig er der en Neveu af den gamle Gartner, en nydelig, pæn Mand paa c. 25-30 Aar. Han har et stille tiltalende Væsen og et intelligent Ansigt, hvilket ellers ikke er Italienernes Specialitet. Han har været syg en Uges Tid, i Gaar viste han sig for første Gang igen. Han sad i over tre timer ved Siden af mig – det blev Regn, saa han kunde ikke gaa - og tænkt var det ikke morsomt, han syntes, jeg var gaaet saa umaadelig frem i italiensk i den Uge! Det gik saa flot i Gaar, vi talte om alt muligt, endogsaa om Religion. Jeg forstod alt, hvad han sagde og fortalte ham ogsaa en Del om Danmark. Han skar nogle dejlige Blomster af Urtepotterne bl.a. en pragtfuld rød Rose og et Vidunder af en gul Nellike, og bandt en yndig lille Buket til mig. Han gav mig ogsaa nogle sjældne Blade til at presse i en Bog. – Det er morsomt, jeg har faaet Indpas der, mine Sager staae i et Kontor, Og de have vist mig, hvor Nøglerne hænge, saa jeg kan selv lukke mig ind. – Nu maa jeg skrive noget om Pakken jeg maa endelig have den sribede Nederdel og det linnede Liv. Ikke Støvler, men de brune Sko, blaa Kjole, Fotografier. Skulde der ikke være hvidt gammelt Moll, at jeg selv kan sy mig et Liv af?? Fru R. har gode Mønstre, her bliver vist gebummerlig varmt. Har jeg ikke et Par Silkehalvhandsker? – Der maa være lige saa mange Breve, der kan i Pakken Vilde ogsaa gjerne have min Blendramme der kan skilles i 4 Dele.

Hvis noget af dette maa tages fra paa Gr. af Vægt, maa det være Rammen
og endvidere kan det blaa Liv sprættes fra Nedderdelen og tages fra;
Nedderdelen er lang nok alligevel. – Send mig Clemeses og Brunes
Fødselsdage, men husk det. – Jeg læser italiensk paa egen Haand. Nu
skal Brevet hen i Kassen, ellers naas det ikke. Læser ikke igennem. Venter
snart brev igen. Roserne??
1000 Hilsner til alle – Alhed
Dit Hoved??

2000/75

Kæreste Mar !

Endelig i Gaar kom da dit Brev!
Du havde jo lovet at skrive igen Mar
da d. 14de, saa j. ventede det om 14^{de}
dage; først var det forudg. Kom det
saa det var en liden kage, j. gik g. den
liden foragen, j. blev meget urolig til
sidst. Nu kommer j. at det til Kængel
varer meget kort, inden j. igen hører
fra Orden! -- j. har været meget
paa Farten i den sidste Tid, saa
har en Del at berette om. -- j. har
nok ved Ring, nævnte saa vist j.
hvisker paa Forekøbet at vi skulde
ud at spise til Aften sammen med
ham, inviterede af ham. Det var meget
belyst; han er en brillant m.

Desværre var det ikke med, da
 den gamle Cigar-Handelspræm (Cere-
 hardt) var kommen herud, og
 det maatte træffe os med Hæ-
 der. Efter Aftenmæden gik vi hen
 hos "Carcelio", en stor Café, hvor
 der er en Have, der ligger over
 gaden af Plaza de España. De
 havde et fuldtændigt set Tag over
 Hovedet, det var prægtigt med.
 Underfor Døren traf vi paa Clement
 og Lo. Martineau, Schanke og Drid-
 Men (den smukke), vi satte os
 ved et Bord og hørte Røffe og
 diRor. Lill-lyder allerede det
 han havde faaet den gamle
 Lyden i sig, og var ude inde at
 lege os op, alene ikke, hvor
 vi var gaar hen. Vi var i
 jo ~~gaaet~~ Høven et større Skole,
 og sad og havde det velkomne
 lykke og gemyt, det er nogle
 livlige og ungdommelige flammer
 for gamle Rung og de tre andre.
 Rødtbøll er jo lykke har ved saa
 dan en dag, han sidder i et
 og lyser paa indaalest, paa lille
~~lille~~ Fri Palle, naar han kommer
 ind; men heldigvis søger han
 sig gerne ind i en lerd Tactale
 vilde en eller anden, inden der
 er gaaet et Læng Tid, og saa Rung
 den lille paa det at være sig
 i Fred. -- Dagen efter traf vi
 det og Hirschpræm, og paa
 Paulsen. H. havde det i sig
 to Læng, får, sagde han, en Læng
 og paa den Dag, da vi var deroppe,
 allerførste han at præcedere og
 sammen med det, og nogle Læng
 senere da vi var inde at høre
 Fabrikken. -- Den første Dag var

i svært angaget. Føiret var
der bleved tilbragt Fri R. g. lig
Trillekker blev char konvertert af
to engelske Damer; den Kunde
vi derovre ikke tage imod da
vi havde best-fermeende til
om Aftenen. Ring g. en Dr. Ko-
for, Halofalter Kl. Rottball.
Til denne Lejlighed lavede i Ra-
brinkommune. De Kendte den
ikke her var g. lavede den helt
paa egen Haand, den blev vellyp-
pet g. gjorde meget Lykke.
- Men i gik g. lavede den Kon-
dus. - Han skulde iworkere sig
pa Hirschprung til Aftenen af
theater bagefter. Det traf jo lidt
uheldig sammen med det andet
men da Trillekkerne var Gode, havde
jo jo indet Valg. - I mörke Kl. 4
hos Mellini" i en meget fin g. god
Restorant. Salen, et sad i var
"flot indlyst med Klunder g. Plan

2000/75

2- her, Væggene var helt dækkede
 med grønne Træ der maade til
 Loftet. - Vi spiste en fin lille Mid-
 dag eller lettere Aftensmad: Pardonier
 Rindur, Pindur, Brød - Pølse med en god
 Silleri og andet godt - Brister med
 Champignon - Røgt Høne med Salat -
 Likasparges - Is (Vanille og Frugt) - Brød
 og fin Ost - Frugt (alt smukt) - Kaffe
 og Likør. - Vi spiste flittig i her Tiden
 men der maatte ogsaa arbejdes Løp-
 pert, naar hver skulde saa at sige
 for udsen 8 pr! Regningen blev paa
 23 pr! - Jo ryges rigtig godt om
 Hirschprung, han er meget elskværdig
 og lifepæne. - Saa gik vi i Theatret,
 hvor vi kom en Time for sent, hvilket
 ikke gjorde noget, da vi alligevel
 ikke forstod noget af Hændelserne, og
 Minderne var ikke Rømere, end
 at vi kunde paa nok paa 10 Min.
 Det var Operaen Fallstaff, Minder og Vord.
 Det var meget smukt. Gøj, men
 der var kun Røme Sangstønnen,

uadig, de Damer saar ganske
 dejligt. Det var mærkeligt at se
 og se paa de smukke og pyntede
 Italienerinder i Kjøpene (i
 det paa fine Klæder til 8 pr. par
 P.K.). Der var en prægtig
 i Møblene af os, for det første
 var den meget smukt af Ma-
 den, og for det andet var den Klæd-
 aldelig overdaadigt paa, som det
 alle Kjøle ganske overdaadigt
 Traueren. — De fine Italiener-
 der ere forfærdelig elegante, de gaa
 paa Gaden eller tilhøre Kjøer i
 Agers Økspedant i de fineste Lige
 Pildragter, hvori de har paa
 et Plads, som j. ikke begriber. —
 og udsæde naar ogsaa Nalle
 Porter med Mand paa et Brestort.
 — Men da den og j. udsat var
 gaaet der ud af Sønen for at gaa
 ind til Regn, kom der en

Drosche Kone, og j. ser et min
 Farhøvelse den gik op i den
 ind et Spræng. Det var saa den
 og stor gentyllt, som en
 og Rikstet paa Maize Palomere
 Polieren og Kone nu en Nalle, der
 ligende den en Prædix en
 det meget. De var Rørt her for
 at spænde Kone den om den
 se. Det gik og j. Pannentroff
 den og j. Kone saa op i Droschen
 og i Brande den har sammen
 hele Dagen spilde Pænt her
 Mellini, gik i Prædix og paa
 "Mureer". Det var paa den
 fald. — — Det er desværre
 et Rødt og j. i den det
 Regner hver uge. Men
 heldigvis har j. et Maffis i Gaa
 i et Droschen inde i Prædix, gaa
 i Kone uale allejvel. — har
 Skiftet Prædix den i Maize

Gartneren derude, saa j har faaet
Lodpas i nogle Aulag og Drivhuuse,
hvar Publikum eller ikke Raa-
mer. - En Dag fik j Ogsaa
et dejligt Maleri inde bag en lille
Gulldør, det var en lille Terasse
henvendt af Blaarege. J spurgte
nogle Havermand, om j ikke Raa-
komme derind og male, "impos-
sibile" det hørte Overgiardinie-
ren og var ganske privat. J
spog det imidlertid ikke uden
holdet Vort ved Gulldøren indtil
Gartneren selv viste sig. Haveren
j paa og Resulthet af en Paakal-
blev, at j gerne maatte "komme
"henga, venga Signarina e d'acco-
modi". Kom Kom og gør dem
det & behageligt! - Det er en
Klar og Kraftig Mand, vel og duktig
og paa 40-50 Aar. Han viste
os ind i Aulaget, gav os en Raa-

3 2000/75
 Ret Blaaregen og skalt gik i
 hjem. - Men - næste dag og
 næste dag styrtede Regnen ned og det
 var endelig Nørn den tredje dag var Blaare-
 gen aldeles forstyrtet og uendelig. Det var
 mig en stor Skuffelse. Men saa opda-
 gde jeg snart det dejlige Senerarier, endte
 i et Dristuud og den gik i paa. Jo bror
 det gaar godt med den, Gartnerne ere
 meget hjælpsomme saa de maaske ligne i alt
 Fald. - Foruden den gamle Gartner er
 der 4-5 andre, kaldes Lo Pöner, Lo grun-
 afte Souder paa 16-14 Aar, der Coh-
 og aparker mig, vil heude Pholz med
 Rydskot o. s. v. den ene "Pierre" har faaet
 stor Uthovelse for Malerkunsten har
 købt en Farudase og gaar nu og ma-
 ler nogle argelige Billeder, som jo skal
 sig ham "Fylene" vel. Endvidere er
 der Lo Gartnerdelev, begge værke
 gemte og altid i stor Mængde, de
 styrtede som Rasker gennem Drist-
 tuudet og skeler hen til mig. Endelig er
 der en Nøven af den gamle Gartner,
 en uendelig paa Maad paa c. 25-30 Aar

Han har et skille tilhøve i Norden
og et uheldigt Ausj. hvilket ellers
ikke er i Almindelighed. Specialist.
Han har været en i Lige Tid i han
viele han sig for nogle høitlige. Han
sag i over tre Tienere ved siden af
sig - det blev Bage som han stunde
ikke saa - og det var det ikke
monnet, som siges, i han saad
saa uindad. fra i Almindelighed i
den Lige! Det gik ogsaa flat i han,
vi kalde om alt uindt, indgaar
om Religion. I forstod alt, hvad den
sagde og fortalte han ogsaa en del
om Danmark. Han skar nogle
delige Blomster af Urteplanterne
h. a. en pragtfuld rød Rose og et
stunder af en god Mellem. I han
en yndig lille Drik til sig. Han
gav mig ogsaa nogle smukke Blade
af et urte. I den Tid. - Det er
monnet i han saad. Det var der
være saerlig i et Rødt og
de have vist mig, hvor viderent

Men, ellers naar det M.K.
Læser M.K. gennem:
Næsten snart Brev og
Rovene ? ?

Loos Hilsner til
alle - Blues

Dit Hoved ? ?